

[Dorte Bennedsen.]

tentområdet har det formål at skaffe hjemmel til, at Danmark kan ratificere fire internationale aftaler inden for patentrettens område.

De to af konventionerne, nemlig lovkonventionen af 1963 og patentsamarbejdsstraktaten, omhandler harmonisering af reglerne om industriel anvendelighed, nyhed og opfindelseshøjde og en centralisering af nyhedsundersøgelserne og patentérbarhedsbedømmelsen.

Hovedformålet med disse traktater er, at man kan opretholde et ensartet og et tilstrækkeligt højt niveau på patenter, samtidig med at det bliver væsentlig lettere for industrien at søge patenter i flere lande.

Formålet med den europæiske patentkonvention er gennem oprettelse af en europæisk patentorganisation at opnå en betydelig simplificering og billiggørelse af europæiske patenter. Endelig har fællesskabspatentkonventionen gennem udstedelse af et patent for de 9 lande, ganske vist med en 10-årig overgangsordning, til formål at fjerne handelstekniske hindringer for samhandelen inden for de ni fællesskabslande. Med andre ord har denne konvention et klart erhvervsøkonomisk sigte.

Der kan ikke herske nogen som helst tvivl om, at det er rimeligt og fornuftigt at søge en international koordinering af netop et område som patentretten, og det er også utvivlsomt, at dansk industri, når alle disse fire konventioner er trådt i kraft, vil opnå store fordele i form af ensartethed, forenkling og billiggørelse af ansøgning om udstedelse af patenter.

På den anden side har det ikke nogen mening at fornægte, at tiltrædelsen af disse konventioner også er forbundet med visse problemer. Tværtimod må det siges at være ganske naturligt, at de deltagende lande hver især må få færre eller flere problemer, når man skal finde frem til en fællesnævner på et område, der hidtil har været nationalt bestemt. Bl. a. vil Europakonventionen indebære, at vi i Danmark må gå fra en hidtil begrænset produktbeskyttelse til en ubegrænset, det vil sige, at kemiske forbindelser kan patenteres uanset anvendelsesområdet. Der vil ligeledes kunne udstedes patenter for lægemidler, næringsmidler og fremstillingsmetoder for næringsmidler, hvilket med danske øjne nok kan forekomme noget betænkeligt, da vi ikke hidtil har haft patentmuligheder på disse områder.

Endvidere vil der opstå nogle problemer af

mere administrativ-teknisk karakter. Det drejer sig om de danske virksomheders mulighed for at overvåge, at de ikke krænkes ved nye patenter. Hidtil har der været op til ca. 6.000 nye patenter årligt i Danmark, og hvis vi tiltræder konventionerne, må vi efter en indkøringsperiode regne med op til omkring – det er i hvert fald skønnet – 30.000–40.000 nye patenter årligt, og det vil selvsagt være mere arbejdskrævende at overvåge et større marked.

Endelig kan de sprogkrav, der stilles ved patentansøgninger, også skabe problemer for visse danske virksomheder, men for begge disse to sidstnævnte tings vedkommende mener jeg, at det snarere er tekniske problemer, som kan løses på tilfredsstillende vis, men det er det nok rimeligt at vente med at debattere nærmere til udvalgsarbejdet.

Ved en omhyggelig gennemarbejdning af disse lovforslag, både deres fordele og ulemper, er der for den socialdemokratiske gruppe ingen tvivl om, at fordelene vejer så langt tungt, og vi er derfor positive over for forslagene, selv om de naturligvis kræver en meget grundig udvalgsbehandling, da det jo ikke ligefrem er ganske let tilgængelige problemer.

Til sidst skal jeg kort nævne det problem, som er udførligt behandlet i bemærkningerne til det første lovforslag, nemlig at der ved oprettelsen af den europæiske patentorganisation bliver tale om en dansk suverænitetssafgivelse således som omhandlet i grundlovens § 20, hvorfor forslaget som bekendt skal vedtages med kvalificeret majoritet.

H. C. Hansen (FP):

Fremskridtspartiet er naturligvis positivt indstillet over for alt, hvad der kan smidiggøre ekspeditionen af patentansøgninger, og vi betragter dette lovforslag som et forsøg på at hjælpe de erhvervsvirksomheder, store eller små, samt de få egentlige opfindere, som har brug for den beskyttelse, som patentlovgivningen kan give.

Dette lovforslag bør være et rent teknisk problem, som kan løses uden politisk strid. Imidlertid må vi erkende, at vi fremskridtsfolk med bekymring betragter den tendens, der har været i de senere år, til papirforbrug i Bruxelles. Vi føler, at det fællesmarked, hvis fornemste opgave burde være at fjerne skranker landene imellem, er ved at få for meget administration.